

РЕШЕНИЕ

№ 5016

гр. София, 18.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 27.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **3417** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Н. Д. Д. срещу мълчалив отказ на Председателя на Софийски районен съд /СРС/ да предостави достъп до обществена информация по заявление с вх.№ 380/25.02.2013г.

В жалбата се твърди, че постановеният мълчалив отказ е незаконосъобразен и несъответстващ на целта на закона. Жалбоподателят поискал посочената в заявлението информация с цел да повиши информираността си, за да може да си състави собствено мнение за работата на съда като цяло и в частност по отношение на делата, които са били образувани пред него във връзка с приложението на Закона за частната охранителна дейност. Счита, че в случая е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т.6 ЗДОИ. Моли да бъде отменен обжалвания мълчалив отказ на Председателя на СРС и да бъде задължен същия да предостави исканата информация в посочената в заявлението, форма. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – Председателят на Софийски районен съд, чрез юрк.Банкова, оспорва жалбата и моли да бъде оставена без уважение, тъй като счита, че е осъществена хипотезата на чл.33 ЗДОИ, съгласно която ако органът не разполага с исканата информация, същата не е възможно да бъде предоставена. В Правилника за администрацията в районните, окръжните, административните, военните и

апелативните съдилища /ПАРОВАС/, в чл.22, т.9 е регламентирано задължението на звено „Информационно обслужване, статистика и информационни технологии” да изготвя всички статистически данни, изисквани от съдилищата, във форма и по образец на В., след което ги изпраща на същия в сроковете по Закона за съдебната власт /ЗСВ/. В Глава 20, Раздел III с.з. е указано, че Висшият съдебен съвет /В./ в съответствие със Закона за статистиката предоставя на Националния статистически институт статистически данни за публикуване. Затова, според ответника, поисканите статистически данни в заявлението за достъп до обществена информация не са от категорията данни, които СРС изготвя и предоставя. Съдът не разполагал с такава статистика. Предвид това намира, че заявлението не попада в обхвата на ЗДОИ и правилно е оставено без уважение от Председателя на СРС.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

На 25.02.2013г. жалбоподателят подал до Председателя на СРС заявление за достъп до обществена информация, заведено с вх.№ 380 по описа на съда. С него, на основание ЗДОИ, поискал да му бъде предоставена обобщена информация относно следното: 1. Колко административно-наказателни дела са били образувани във връзка с приложението на закона за частната охранителна дейност за периода от 01.01.2012г. – 31.12.2012г.; 2. колко от тези дела са били завършени през посочения период и с какъв акт; 3. какъв е изходът на завършените дела – дали обжалвания административен акт е бил потвърден, изменен или отменен; 4. Колко от делата са влезли в сила през посочения период; 5. Колко от делата са били обжалвани пред административния съд в посочения период. В заявлението е посочено, че желае да получи исканата информация във формата на електронно съобщение, изпратено на електронната поща, на посочения в заявлението електронен адрес, или под формата на сканирано копие на материалния носител на информацията, изпратено по електронен път.

Като не получил исканата информация в законоустановения срок, жалбоподателят на 13.03.2013г. подал жалбата, по която е образувано настоящото производство.

На 01.04.2013г. с изх.№ 380 Председателят на СРС уведоми жалбоподателя по повод подаденото от него заявление за достъп до обществена информация, че СРС не разполага със статистика, която позволява да му бъде предоставена исканата информация.

Във връзка с направено доказателствено искане от жалбоподателя с молба от 21.05.2013г., е представена по делото информация от В., че в СРС се използват две системи за управление на съдебните дела – Система за управление на съдебните дела в гражданско отделение и Автоматизирана система за управление на делата в наказателно отделение, като В. не разполага с информация дали системите позволяват изваждане на статистически данни за разглежданите от съда дела по определен закон. При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е от активно легитимирано лице, в

законоустановения срок за оспорване, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и при наличие на правен интерес.

Видно от входящия номер и датата на подаване на заявлението /25.02.2013г./, с оглед разпоредбата на чл.28, ал.1 ЗДОИ, 14-дневният срок за произнасяне по него изтича на 11.03.2013г. До този момент не е налице произнасяне на компетентния орган, поради което за заявителя възниква правото да обжалва мълчалив отказ в сроковете по чл.149, ал.2 АПК. С оглед обстоятелството, че жалбата до Административен съд София-град е подадена на 13.03.2013г., съдът приема, че е спазен преклузивният срок за оспорване.

За жалбоподателя е налице и правен интерес от оспорване с оглед разпоредбата на чл.4, ал.1 ЗДОИ, съгласно която всеки гражданин на Република Б. има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл.24, ал.1 ЗДОИ достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване. В настоящия случай ответникът е сезиран със заявление в писмена форма, съдържащо изискуемите реквизити по чл.25, ал.1, т.1-4 ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.28, ал.1 и ал.2 ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, като органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Предвидена е възможност за удължаване на срока по чл.28, ал.1 в изчерпателно посочени от закона хипотези – при необходимост от уточняване предмета на исканата обществена информация, когато поисканата в заявлението информация е в голямо количество и е необходимо допълнително време за нейната подготовка, както и в случаите, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ. В случай, че органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща заявлението, като уведомява за това заявителя, като посочва наименованието и адреса на съответния орган или юридическо лице. Уведомяване на заявителя в 14-дневен срок органът дължи и в случаите, в които не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение /чл.32 и чл.33 ЗДОИ/. Във всички останали случаи органът дължи произнасяне по подаденото до него заявление в сроковете, по реда и начина, посочени в закона – чл.34 и чл.38 ЗДОИ. Върховен административен съд многократно се е произнасял, че при наличието на чл.34 и чл.38 ЗДОИ е недопустимо органът да се произнесе с мълчалив отказ.

В конкретния случай е налице произнасяне на органа, макар и след изтичане на 14-дневния срок по чл.28, ал.1 ЗДОИ. С писмо изх.№ 380/01.04.2013г. Председателят на СРС уведомил жалбоподателя по повод подаденото от него заявление за достъп до обществена информация, че СРС не разполага със статистика, която позволява да му бъде предоставена исканата информация.

Така постановеният отказ е законосъобразен.

Основание за предоставяне на исканата информация е тя да представлява обществена

такава по смисъла на ЗДОИ. Съгласно българското национално законодателство достъпът до информацията относно правораздавателната дейност на съдилищата е регламентиран в Закона за съдебната власт /ЗСВ/. Съгласно чл.5, ал.1 ЗСВ, гражданите и юридическите лица имат право на информацията за работата на съдебната власт, като в ал.2 е предвидено задължение на органите на съдебната власт да осигуряват откритост, достъпност и прозрачност на действията си по реда на този закон и на процесуалните закони. Като гаранция за изпълнение на това задължение в чл.30, ал.1, т.13 ЗСВ изрично е разписано, че Висшият съдебен съвет изисква и обобщава на всеки 6 месеца информацията от съдилищата, прокуратурата и от Националната следствена служба за тяхната дейност. Освен това за съдилищата, в това число за Софийски районен съд, съществува задължение по чл.64, ал.1 ЗСВ да публикуват актовете си незабавно след постановяването им на интернет страницата на съответния съд при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и Закона за защита на класифицираната информация. Наред с това съдилищата публикуват и доклади за дейността си. В тази връзка Софийски районен съд е публикувал в интернет-страницата си отчетните доклади за дейността си, включително и за 2012 г., който е общодостъпен, като по този начин е направил достъпна статистическата информация, която събира. По този начин принципът на откритост, достъпност и прозрачност е гарантиран и всеки, който има интерес, може да се запознае с тях като практика по определен проблем. Относно предоставянето на достъп до информацията, която не е тясно свързана с правораздавателната дейност на съдилищата, а касае административно-организационната дейност, свързана със съдебната администрация и общото ръководство на съда, не е регламентиран специален ред в ЗСВ, поради което, когато искането касае информацията от този вид, приложим е общият режим и във всеки конкретен случай следва да се прави преценка дали исканата информация е обществена по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ.

Легалното определение на понятието „обществена информация“ е дадено в чл.2, ал.1 от ЗДОИ, според който „обществена информация“ по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Нормата на чл.9 от закона разграничава информацията на официална и служебна, дефинирани съответно в разпоредбите на чл.10 и чл.11 ЗДОИ, и дава възможност на гражданите и организациите да се запознават със съществуващата информация, която вече е създадена, обработена и се съхранява в административните органи, но не дава възможност под формата на искане за достъп до обществена информация гражданите и организациите да налагат на задължените лица по закона да обработват и създават статистическа или друга информация, която законът не изисква задължените лица да събират, обработват и съхраняват.

При така очертаната правна рамка на задълженията на органите на съдебната власт да предоставят информацията за своята дейност, съдът намира, че исканата информация не представлява обществена информация по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ, тъй като предвид нейния предмет – броя на образуваните дела от административно-наказателен характер във връзка с приложението на Закона за частната охранителна дейност, колко от тях са приключени в периода 01.01.2012г. – 31.12.2012г., изхода им, по колко от тях решенията са влезли в сила и по колко от делата решенията са обжалвани пред административния съд, не може да допринесе за формиране на собствено мнение на гражданите относно дейността на органите на

съдебната власт и в частност дейността на Софийски районен съд.

На следващо място, съдът не намира основание за предоставяне на исканата информация и по реда на ЗСВ и процесуалните закони. В настоящия случай искането не касае нито информация за конкретно посочено дело, достъпът до която по силата на законова делегация е регламентиран в Правилника за администрацията в районните, окръжните, административните, военните и апелативните съдилища, нито статистически данни, които съдът е длъжен регулярно да обобщава и оповестява, а цели предоставянето на общо формулирана статистическа информация за съдебни дела, образувани по жалби на физически или юридически лица по зададени от жалбоподателя критерии. Следователно като е отказал предоставянето на исканата информация ответникът е приложил правилно материалния закон.

По изложените съображения съдът намира жалбата на Н. Д. Д. за неоснователна.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Д. Д. срещу отказ на Председателя на Софийски районен съд /СРС/ да предостави достъп до обществена информация по заявление с вх.№ 380/25.02.2013г., обективиран в писмо изх.№ 380/01.04.2013г.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд, в 14- дневен срок от съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните по реда на чл.137 АПК.

Административен съдия: